

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชน
เรื่อง “เด็กหญิงนีนวี่น้อย” และ “นกไนติงเกล”

An Analytical Study of Translation Editing and Translation Process of the Children's
Literature “Little Tiny” and “The Nightingale”

สุปนิดา เทียนเพ็ง

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

E-mail: supanida_y@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง เด็กหญิงนีนวี่น้อย และ นกไนติงเกล แปลโดยผกาภาณี อุดตโมทย์ จากผู้เขียนฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน โดยทำการ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจาก 20 ตัวอย่าง ตามหลักทฤษฎีของสัญญาวิ สายบัว โดยแบ่งได้เป็น 2 ระดับคือ การปรับบท แปลระดับคำ การปรับบทแปลระดับ โครงสร้างภาษาผลการศึกษาพบว่า การปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุดคือ การเติมคำอธิบาย และการปรับบทแปลระดับ โครงสร้างที่พบมากที่สุดคือ การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือ วลี สำหรับการวิเคราะห์กลวิธีการปรับบทนั้นผู้แปลใช้การแปลแบบตรงตัวเป็นส่วนมาก เพื่อรักษาอรรถรสและ ความหมายของเนื้อหาเดิม

คำสำคัญ: การปรับบทแปล กลวิธีการแปล วรรณกรรมเยาวชน

Abstract

The objective of this research was to study of translation editing and process in Hans Christian Andersen's children literature “Little Tiny” and “The Nightingale” translated in Thai by Phakawadee Uttamote. The analysis was conducted through qualitative methods. The researcher chose 20 samples to analyze. The theory of translation editing by Sanchwi Saibua was used in the study. There were two levels which were adjustment in the word and adjustment in structure. The results indicated that adjustment in the word, adding lexical explanation as used most frequently and the rearrangement of word order in sentences or phrases was mostly used in the adjustment in the structure level. For the analysis of translation process, the translator used literal techniques in order to keep natural flow as well as meaning closely to the original version.

Keywords: translation editing, translation process, children literature

1. บทนำ

การแปลเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมาเป็นเวลานาน และทวีความสำคัญขึ้นเนื่องจากการแปลเป็นเครื่องมือที่ใช้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด สื่อสารทางด้านอารมณ์ความรู้สึก จากภาษาหนึ่งถ่ายทอดมายังอีกภาษาหนึ่งให้เกิดความเข้าใจถูกต้องตรงกัน เป็นส่วนให้ศึกษาทั้งในวัฒนธรรมของการใช้ภาษาอื่นซึ่งเรียกว่าภาษาต่างประเทศ รวมทั้งเป็นการศึกษาทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยมต่างๆ และการดำเนินชีวิต ซึ่งการแปลมีความสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างมากทั้งในอดีตและปัจจุบัน เพราะมีส่วนช่วยในการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล วิทยาการ และเทคโนโลยี จากต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศตะวันตก ไม่ว่าในด้านธุรกิจ วิชาการสาขาต่างๆ จากต่างประเทศ ในด้านของการศึกษาที่นำตำราเรียนของผู้เขียนจากต่างประเทศมาร่วมศึกษาในบางรายวิชา ตลอดจนความบันเทิงหลากหลายรูปแบบ ในยุคปัจจุบันมีการพัฒนางานแปลเพื่อเน้นเฉพาะกลุ่มคนมากขึ้น ดังเช่นการแปลวรรณกรรมเยาวชนเพื่อเน้นกลุ่มผู้อ่านเด็กให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้เนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ตามไปด้วย

ปัจจุบันวรรณกรรมเยาวชนได้รับความสนใจจากเยาวชนทั่วโลกมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในรูปแบบของหนังสืออ่านเล่น ดังนั้นในการศึกษานี้จึงเลือกศึกษาในเรื่องวรรณกรรมเยาวชนเนื่องจากเป็นเรื่องที่ได้รับความนิยมแพร่หลาย และต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการเลือกใช้คำหรือภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจในขณะที่บางครั้งภาษาต้นฉบับมีการใช้คำบางคำที่ยากต่อความเข้าใจเพราะคำเหล่านั้น ไม่มีในภาษาฉบับแปล จึงเป็นที่น่าสนใจว่าผู้แปลจะใช้วิธีใดในการสื่อสารเพื่อรักษาความหมายและอารมณ์รสให้คงไว้ได้อย่างเหมาะสม

ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษา งานเขียนของนักเขียนเลื่องชื่อซึ่งเป็นที่รู้จักของทั่วโลก

มาเป็นระยะเวลาช้านานแล้ว คือ ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน เนื่องจากเรื่องราวของแอนเดอร์เซนเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายมาตั้งแต่อดีตกาล ในความสนุก และเนื้อหาเป็นเรื่องราวที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการแต่งเรื่องจากจินตนาการ มีความละเอียดอ่อนในอารมณ์ที่อ่อนไหว ไม่เพียงแต่เหมาะสำหรับผู้อ่านรุ่นเยาว์เท่านั้น แต่ยังเหมาะกับผู้อ่านในทุกวัย

2. วัตถุประสงค์

การศึกษาเรื่องนี้ต้องการศึกษาถึงกลวิธีการแปลและประเภทในการปรับบทแปลที่นำมาใช้ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่องเด็กหญิงนิ้วก้อย (Little Tiny) และ นกไนติงเกล (The Nightingale)

3. วิธีการศึกษา

การศึกษาในเรื่องนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากต้นฉบับมาวิเคราะห์เชิงลึกทางภาษาศาสตร์ ตามกรอบทฤษฎีที่ทำการคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงเลือกเนื้อหาที่น่าสนใจมาวิเคราะห์จำนวน 20 ตัวอย่าง จากหนังสือต้นฉบับภาษาอังกฤษที่ H.P.Pauli นำมาแปล ชื่อ Hans Andersen's Fairy Tales (1875) เป็นหนังสือที่รวบรวมเทพนิยายของฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน โดยเลือกทำการศึกษาสองเรื่องที่ได้รับคามนิยมคือ Little Tiny และ The Nightingale และนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับเรื่องเด็กหญิงนิ้วก้อย และ นกไนติงเกล ในฉบับแปลใช้ชื่อหนังสือว่า “เงือกน้อยและเรื่องอื่นๆ” โดยศกาวดี อุตตโมทย์ มีขั้นตอนในการศึกษาทั้งหมดดังนี้

3.1 การเลือกเรื่อง

การเลือกเรื่องที่จะศึกษานั้น ได้มีการกำหนดกรอบและลักษณะของการเลือกว่าจะต้องเป็นวรรณกรรมเยาวชนที่มีประโยชน์ในด้านต่างๆ ทำให้ผู้อ่านเกิดแนวคิด การเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมทั้ง

ทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ มีความเหมาะสมที่จะนำมาศึกษาแล้วเกิดประโยชน์ต่อไป

3.2 การศึกษาค้นฉบับ

สัญญาวิ สายบัว (2550, 21) ได้กล่าวถึงการศึกษาค้นฉบับไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านต้นฉบับ คือ การจับสารทั้งหมดที่ผู้เขียนแสดงไว้ในต้นฉบับ “สาร” นี้หมายถึงเนื้อหา ความคิด ความหมายแฝงอื่นๆ จุดมุ่งหมายของผู้เขียนบรรยายของตัวบท และรสชาติ ดังนั้นการวิเคราะห์เพื่อจับความหมายนั้นจึงเป็นเรื่องของการวิเคราะห์ใน 2 ระดับคือ การวิเคราะห์ความหมายทางไวยากรณ์ และการวิเคราะห์ความหมายของคำ และความหมายของสำนวน

3.3 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการวิเคราะห์ และกรอบความคิด

การศึกษาได้ทำการศึกษาวិธีการแปลทั่วไป โดยมุ่งเน้นไปที่ทฤษฎีในการปรับบทแปลและกลวิธีในการแปล รวมทั้งการศึกษางานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องในการเรื่องการแปล

3.4 การรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาได้แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ หมายถึงข้อมูลที่เป็นต้นฉบับ
2. ข้อมูลทฤษฎี ที่ทำให้เกิดกรอบความคิดโดยยึดมาจากตำราด้านการแปล 3 เล่มหลักๆ คือของ สัญญาวิ สายบัว (2550) เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2548) และ วรรณาด วิมลเจลา (2539) โดยมุ่งเน้นศึกษาในเรื่องกระบวนการแปล การปรับบทแปลในระดับต่างๆ และกลวิธีในการแปล และนอกจากนั้นยังอาศัยทฤษฎีของนักวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบเพิ่มเติมด้วย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการเปรียบเทียบข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ อันประกอบด้วยต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทยทั้งสองเรื่องมาเทียบเคียงกันประโยคต่อประโยคอีกครั้ง และทำการวิเคราะห์โดยเจาะจงเลือกตัวอย่าง 20 ตัวอย่างที่น่าสนใจมาวิเคราะห์ตามรูปแบบทฤษฎีการแปลที่ได้ศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทใหญ่ ตามหัวข้อและวัตถุประสงค์ในการศึกษาค้นฉบับนี้ คือ การปรับบทแปล และกลวิธีในการแปล

3.6 สรุปและอภิปรายผล

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ตัวอย่างทั้งหมดครบทั้ง 20 ตัวอย่างแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปในภาพรวมเนื้อหาของแต่ละตัวอย่างที่ได้ว่ามีกระบวนการประยุกต์นำใช้ทฤษฎีใดมาใช้บ้าง โดยการนำเสนอในรูปแบบของความถี่ วิธีการนำมาใช้ รวมถึงรูปแบบของงานแปลเรื่องที่ศึกษา พร้อมทั้งได้ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในงานแปลและการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานแปลต่อไป

4. ผลการศึกษา

จากการศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปล และกลวิธีการแปลบทแปลที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา โดยแยกตามประเภทการปรับบทแปลและกลวิธีการแปล โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไป ยังน้อยที่สุด จากทั้ง 2 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 การปรับบทแปลระดับคำ แบ่งออกเป็น

อันดับที่ 1 การเติมคำอธิบาย มี 9 ตัวอย่าง คือ ตัวอย่างที่ 4, 7, 8, 11, 12, 13, 16, 17 และ 19 ดังตัวอย่างคำว่า “lady-bird” ที่ภาษาฉบับแปล แปลว่าแมลงเต่าทอง เป็นต้น

อันดับที่ 2 การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ มี 6 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 1, 2, 12, 15, 17 และ 20 ดังตัวอย่างคำว่า “draught” มีความหมายตามพจนานุกรมว่า ลม แต่

ในภาษาฉบับแปลเลือกแปลออกมาว่า *สายลมโบกพัด* เป็นต้น

อันดับที่ 3 การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไปมี 4 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 5, 10, 19 และ 20 ดังตัวอย่างประโยค So Death gave up each of these treasures for a song; and the nightingale continued her singing.

แปลว่า ดังนั้นจึงจรรยาขี้นของล้ำค่าเหล่านั้น กลับคืนให้ทีละอย่างเพื่อแลกกับเพลงแต่ละเพลง นกในดิงเกลยังร้องเพลงต่อไป จะเห็นได้ว่า ภาษาแปลนั้นได้ตัดคำว่า “และ” ทิ้งที่ภาษาดั้งฉบับใช้คำว่า “and” มาเชื่อมประโยคแต่ไม่ได้มีความหมายใด จึงตัดออกไปโดยไม่มีผลกระทบต่อโดยรวมของความหมายในประโยค

อันดับที่ 4 การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายกว้างขึ้นแทนคำอ้างอิงสิ่งเฉพาะกว่ามี 2 ตัวอย่าง คือ ตัวอย่างที่ 11 และ 18 ดังตัวอย่างคำว่า “wheel” มีความหมายทางพจนานุกรมว่า เฟืองหรือล้อ แต่ในที่นี้แปลว่า กลไก ซึ่งมีความหมายครอบคลุมมากกว่า เพราะกลไกหมายถึงของส่วนประกอบหลายชิ้นที่รวมทั้งเฟืองด้วย มารวมกันเป็นระบบจนกระทั่งทำให้สามารถทำงานได้

อันดับที่ 5 การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ มี 2 ตัวอย่าง คือตัวอย่างที่ 9 ดังตัวอย่าง

High above the highest mountains, covered with eternal snow.

แปลว่า สูงเหนือภูเขาที่สูงที่สุดซึ่งปกคลุมด้วยหิมะตลอดกาล

จะเห็นว่ามีการเพิ่มคำว่า “ซึ่ง” เข้ามาเพื่อเป็นการเชื่อมประโยคในภาษาฉบับแปลให้เข้ากัน ในขณะที่ภาษาดั้งฉบับไม่มี แต่ใช้เพียงเครื่องหมาย comma แบ่งประโยคและแสดงความต่อเนื่องระหว่างประโยคแทน

ระดับที่ 2 การปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษา

ระดับประโยค เรียงอันดับจากที่ใช้มากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้

อันดับที่ 1 การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี มี 9 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 3, 4, 5, 6, 9, 13, 14, 15 และ 18 ตามตัวอย่าง And many other pretty songs แปลว่า และเพลงที่ไพเราะอื่นๆ อีกหลายเพลง จะเห็นได้ว่าภาษาฉบับแปลจะมีการสลับตำแหน่งของคำในประโยคและนำมาปรับเรียงใหม่ให้เข้าใจได้และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทย

อันดับที่ 2 การปรับการใช้กรรมาจกและกรรมาจก มี 3 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 1, 4 และ 14 ตามตัวอย่างดังนี้ Tiny was obliged to sing to him แปลว่า สาวนี้วก้อยยอมร้องเพลงให้เขาฟัง ในที่นี้นำคำว่า “ยอม” มาใช้ในฉบับแปลแทนที่คำว่าถูกที่ภาษาดั้งฉบับใช้

อันดับที่ 3 การเปลี่ยนจากประโยคเป็นวลีหรือวลีเป็นประโยค มี 2 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 2 และ 7 ตามตัวอย่างเช่น Tiny trembled very much; she was quite frightened. แต่ฉบับแปลสามารถรวมประโยคหลักและประโยคขยายได้เป็น *สาวนี้วก้อยตัวสั่นระริกด้วยความตกใจ* จะเห็นได้ว่าข้อความด้านหลังของภาษาอังกฤษจะเป็นรูปประโยค แต่เมื่อแปลออกมาเป็นภาษาไทยแล้วจะแปลในรูปของวลี

อันดับที่ 4 การปรับรูปประโยคปฏิเสธ มี 1 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 6 ดังตัวอย่าง Tiny said nothing. แปลว่า สาวนี้วก้อยไม่ได้พูดอะไร จะเห็นได้ว่ามีการปรับในประโยคแปลที่แปลออกมาแล้วแตกต่างกับต้นฉบับ โดยมีการวางความเป็นปฏิเสธไว้กับคำกริยา ตามลักษณะโครงสร้างของภาษาไทย ในขณะที่ภาษาอังกฤษใช้คำปฏิเสธในการเป็นคำนามที่เป็นกรรม

และการเพิ่มหรือละคำในประโยคมี 1 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 3 ดังตัวอย่างของประโยค But he always spoke slightly of the sun and the pretty flowers.

แปลว่า แต่เขามักจะพูดเลือนๆ ถึงดวงตะวันและดอกไม้ จะเห็นได้ว่า คำว่า “pretty flowers” แปลออกมาเพียงคำว่าดอกไม้เท่านั้น ไม่ได้แปลคำว่า “pretty” ที่เป็นคุณศัพท์ที่มาช่วยขยาย Flowers ออกไป

ระดับเสียง มี 2 ตัวอย่างคือ 8, 16 ดังตัวอย่างคำว่า “waltzes” ในฉบับแปลใช้คำว่า “วอลท์ซ” ในภาษาแปลไม่มีคำแปลที่มีความหมายของคำนี้ จึงจำเป็นต้องใช้ทับศัพท์โดยการถ่ายทอดตัวอักษรของคำในภาษาเดิมเทียบเคียงให้ใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด เช่น ใช้การเทียบเสียงจากตัวอักษรตัวอย่างเช่น w ใช้แทนตัวอักษร เป็นต้น

ระดับโครงสร้างของคำ มี 2 ตัวอย่างคือ ตัวอย่างที่ 10 และ 14 ดังตัวอย่าง You saved my life. แปลว่า เธอเคยช่วยชีวิตฉันไว้ จะเห็นว่าประโยคนี้เป็นรูปประโยคของอดีต (past simple tense) เพื่อบ่งบอกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตและจบลงในอดีตแล้วด้วยการเติม ed ไว้ท้ายกริยาปกติเพื่อผันรูปกริยาให้เป็นอดีต แต่ในกรณีนี้ฉบับแปลทำการแปลตรงตัวโดยใช้คำว่า “เคย” ในการสื่อความหมายถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เป็นการแปลความหมายได้ใกล้เคียงต้นฉบับ

ปรับโครงสร้างในระดับที่สูงกว่าประโยค มี 1 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 8 ดังตัวอย่างที่ว่า they must be both woolen and linen. Nothing must be wanting when you are the mole’s wife. แปลว่า ต้องใช้ทั้งผ้าลินินและผ้าขนสัตว์ ได้เป็นภรรยาของตัวคุณแล้วก็จะไม่ขาดแคลนอะไรอีกละ จะเห็นได้ว่าภาษาลบฉบับแปลนั้นมีการเรียบเรียงและลำดับความคิดใหม่ โดยการสลับตำแหน่งของความคิดภายในประโยค

5. การอภิปรายผล

จากการนำวรรณกรรมเยาวชนทั้งสองเรื่องนี้มาศึกษา ในทฤษฎีการปรับบทแปล ของสัญญาวิ สายบัว

(2550) พบว่า มีการปรับบทแปลที่เกิดขึ้นทั้งสองระดับ จากทฤษฎี ประกอบด้วย การปรับบท

ระดับที่ 1 ระดับคำ หมายถึง คำ สำนวน หรือโวหาร ในที่นี้ระดับคำมีการนำการเติมคำอธิบายมาใช้ช่วยขยายความมากที่สุดจำนวน 9 ประโยค โดยที่นิยมทั้งการนำลักษณะนามมาเติมไว้ด้านหน้าเพื่อชี้เฉพาะว่าเป็นสิ่งใดเพื่อสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และการเติมข้อความสั้นๆ มาช่วยขยายความเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้นนั้น เป็นเพราะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน บางคำมีในภาษาหนึ่งในขณะที่ภาษาอื่น ๆ ไม่มี ดังนั้นเพื่อช่วยให้เข้าใจมากขึ้นแล้วจึงต้องนำลักษณะนามหรือข้อความบางอย่างมาใส่ ช่วยสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านยิ่งขึ้น และป้องกันความคลาดเคลื่อนในการเข้าใจระหว่างผู้แปลและผู้อ่าน โดยไม่กระทบความหมายในประโยคแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรังษิณี เกตุสม (2543) ว่าหากคำที่ใช้เป็นคำที่ไม่เป็นที่รู้จักในวัฒนธรรมของผู้รับสาร จะถ่ายทอดความหมาย โดยเติมคำอธิบาย เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการอธิบายคำที่อยู่ในบทพรรณนาโวหาร เพราะสามารถรักษารบรยากาศเดิมของเนื้อเรื่องไว้ได้ และทำให้ผู้อ่านเข้าใจและซึมซับอารมณ์ บรรยากาศของเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่อง

ระดับที่ 2 ระดับโครงสร้างของภาษา หมายถึง เสียง โครงสร้างของคำ โครงสร้างของประโยค และโครงสร้างของการเรียงลำดับกลุ่มประโยคเข้าเป็นหน่วยภาษาที่ใหญ่ขึ้น ในที่นี้ระดับโครงสร้างประโยคได้รับความนิยมนำมาใช้มากที่สุดปริมาณเทียบเท่ากับในระดับคำคือ 9 ประโยค ในการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลีมาใช้มาก เนื่องจากลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษและภาษาไทยแตกต่างกัน ในวิธีการเรียงประโยคจากหน้าที่ของแต่ละคำที่ถูกวางไว้ตามโครงสร้างของภาษาของแต่ละภาษาที่ต่างกันออกไปซึ่งมีแนวคิดที่สอดคล้องกับงานวิจัยของกนิษฐ์

ดีหนอ (2546) ที่พบการปรับวิธีเรียงคำเพื่อลดความแตกต่างของภาษา ให้เป็นไปตามโครงสร้างไวยากรณ์ นอกจากนั้นยังเป็นเรื่องของการแปลที่เมื่อแปลความหมายออกมาเป็นภาษาไทยแล้ว มักจะแปลจากด้านหลังมากด้านหน้าจึงจะได้ความหมายที่ชัดเจน เข้าใจได้ หากแปลออกมาตรงตามต้นฉบับบางครั้งอาจทำให้ผู้อ่านสับสนจนกระทั่งไม่เข้าใจในประโยคนั้นได้ ดังนั้นผู้แปลจึงต้องแปลความหมายของประโยคนั้นออกมาเสียก่อนว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อสารอะไร แล้วจึงนำมาเรียบเรียงใหม่ในภาษาของตนเพื่อรักษาความหมายเดิมไว้ ในขณะที่มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้อ่านเข้าใจในประโยคนั้นๆ ไปด้วยกันกับผู้แปลด้วย

ในงานวิจัยจะเห็นได้ว่าทุกหัวข้อในการปรับบทแปลได้ถูกนำมาใช้ในปริมาณที่มากน้อยแตกต่างกันตามความเหมาะสม ซึ่งผู้แปลส่วนมากใช้กลวิธีการแปลแบบตรงตัวมาใช้เสียเป็นส่วนใหญ่ เพราะแม้ว่าการแปลจะเป็นการถ่ายทอดภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งที่มีโครงสร้างภาษาและวัฒนธรรมที่ต่างกัันก็ตาม แต่ภาษาไทยและภาษาอังกฤษก็มีความใกล้เคียงกันอยู่มาก และการแปลวรรณกรรมเยาวชนก็เป็นการใช้คำที่มีความหมายที่ไม่ซับซ้อนมากนัก จึงสามารถมีคำที่มีความหมายค่อนข้างตรงกับต้นฉบับหรือบางคำก็สามารถหาคำมาเทียบเคียงภาษาต้นฉบับได้ไม่ยาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิชา พันธเสน (2545) ที่ใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวมากกว่าแปลแบบเอาความ เพราะเน้นการใช้ภาษาให้เหมาะสมสำหรับเด็กวัย 10-12 ปี

6. บทสรุป

ผลสรุปโดยรวมของการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่องเด็กหญิงน้อยก๊อย (Little Tiny) และ นกในดิงเกด (The Nightingale) นั้นถือว่าเป็นงานแปลที่ดี ที่สามารถสื่อความหมายในฉบับแปลได้ไม่ผิดเพี้ยนไปจากภาษาต้นฉบับ มีการนำกลวิธีการปรับบทแปลด้าน

ต่างๆ มาปรับใช้ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเนื้อหา เหมาะแก่กลุ่มเป้าหมายที่มุ่งเน้นไปที่กลุ่มเยาวชน ภาษาที่ใช้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ และแสดงความรู้สึกของผู้เขียน รักษาอรรถรสเดิมไว้ได้เป็นอย่างดี มีการเลือกใช้คำที่ทำให้ผู้มีสีก้น สามารถแสดงมโนภาพของเรื่องให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้อยตาม เพื่อส่งเสริมให้บทแปลมีความไพเราะ สนุกสนาน และน่าอ่านยิ่งขึ้น รวมทั้งในเนื้อเรื่องมีการแฝงแนวคิดให้เยาวชนได้ประโยชน์จากการอ่านวรรณกรรมทั้งสองเรื่องนี้ด้วย

7. กิตติกรรมประกาศ

วิจัยเรื่องนี้จัดทำขึ้นเพื่อทำการศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากดร.นครเทพ ทิพย์สุภราชภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขข้อมูลผิดพลาดที่เกิดขึ้น ในเนื้อหา ตลอดจนได้รับการช่วยเหลือในการแนะนำค้นคว้าแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัย และคำอธิบายในเนื้อหาให้เข้าใจยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณพี่ๆ เจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ช่วยประสานงาน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ด้วยดีเสมอมา

8. เอกสารอ้างอิง

กนิษฐ์ ดีหนอ. (2546). “กลวิธีการแปลวรรณกรรมฉบับตีพิมพ์สองภาษา เรื่องผจญทุ่งกว้าง ของแม้น มาสซาวลิต.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

เดียนจิตต์ จิตต์อารี. (2548). แปลให้เป็นแล้วเก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.

รังษิณี เกตุสม. (2543). “กลวิธีการแปลและปัญหาที่พบในการแปลบทสนทนาของคนอเมริกันเชื้อสายอัฟริกัน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการ

วรรณคดี วิมลเฉลา. (2539). คู่มือสอนแปล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สื่อสารและการพัฒนา สถาบันวิจัยภาษาและ

สัญจวิ สายบัว. (2550). *หลักการแปล*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุพิชา พันธเสน. (2545). “การแปลนิทานเด็ก: กระบวนการปัญหา และการแก้ไข.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน. (2544). *เรื่องน้อยแปลโดย ผกาภาณี อุตตโมทย์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ผีเสื้อ.

Andersen's, Hans. (1875). FAIRY TALES.

Hertfordshire, England: Omega Books.